

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

► **B** REGULAMENTUL (CE) NR. 924/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 16 septembrie 2009

privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 266, 9.10.2009, p. 11)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012	L 94	22	30.3.2012
► <u>M2</u>	Regulamentul (UE) 2019/518 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019	L 91	36	29.3.2019

**REGULAMENTUL (CE) NR. 924/2009 AL PARLAMENTULUI
EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**

din 16 septembrie 2009

**privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a
Regulamentului (CE) nr. 2560/2001**

(Text cu relevanță pentru SEE)

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește reguli pentru plățile transfrontaliere în cadrul Comunității, astfel încât comisioanele percepute pentru plățile transfrontaliere în cadrul Comunității să fie identice cu cele pentru plățile efectuate în aceeași monedă în cadrul unui stat membru.

(2) Prezentul regulament se aplică plăților transfrontaliere, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2007/64/CE, care sunt efectuate în euro sau în monedele oficiale naționale ale statelor membre care și-au notificat decizia de a extinde aplicarea prezentului regulament la moneda lor națională, în conformitate cu articolul 14.

(3) Prezentul regulament nu se aplică plăților efectuate de prestatorii serviciilor de plată în nume propriu sau în numele altor prestatori de servicii de plată.

(4) Articolele 6, 7 și 8 prevăd norme privind operațiunile de debitare directă efectuate în euro între prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății și cel al plătitorului.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

1. „plată transfrontalieră” înseamnă o operațiune de plată prelucrată electronic, inițiată de către un plătitor, de către sau printr-un beneficiar al plății, în cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății au sediul în state membre diferite;
2. „plată națională” înseamnă o operațiune de plată prelucrată electronic, inițiată de către un plătitor, de către sau printr-un beneficiar al plății, în cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului și prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății au sediul în același stat membru;
3. „plătitor” înseamnă persoana fizică sau juridică care este titularul unui cont de plăți și care autorizează un ordin de plată din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu este vorba de un cont de plăți, persoana fizică sau juridică care dă un ordin de plată;
4. „beneficiar al plății” înseamnă persoana fizică sau juridică care este destinatarul vizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată;

▼B

5. „prestator de servicii de plată” înseamnă oricare dintre categoriile de persoane juridice menționate la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2007/64/CE, precum și persoanele fizice sau juridice menționate la articolul 26 din respectiva directivă, fiind excluse acele instituții enumerate la articolul 2 din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽¹⁾ care beneficiază de o derogare din partea unui stat membru exercitată în temeiul articolului 2 alineatul (3) din Directiva 2007/64/CE;
6. „utilizator al serviciilor de plată” înseamnă persoana fizică sau juridică care folosește un serviciu de plată în calitate de plătitor, de beneficiar al plății sau în ambele calități;
7. „operațiune de plată” înseamnă acțiunea, inițiată de un plătitor sau de către sau printr-un beneficiar al plății, de a plasa, transfera sau retrage fonduri, indiferent de eventualele obligații subiacente existente între plătitor și beneficiarul plății;
8. „ordin de plată” înseamnă orice dispoziție a plătitorului sau a beneficiarului plății către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei operațiuni de plată;
9. „comision” înseamnă orice comision perceput de un prestator de servicii de plată utilizatorului serviciului de plată și legat direct sau indirect de o operațiune de plată;

▼M1

10. „fonduri” înseamnă bancnote și monede, monedă scripturală și bani electronici, astfel cum sunt definiți la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică ⁽²⁾;

▼B

11. „consumator” înseamnă orice persoană fizică care acționează în scopuri altele decât activitățile sale comerciale sau profesionale;
12. „microîntreprindere” înseamnă o întreprindere care, la momentul încheierii contractului de servicii de plată, este o întreprindere, astfel cum este definită la articolul 1 și articolul 2 alineatele (1) și (3) din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii ⁽³⁾;
13. „comision interschimb” înseamnă un comision plătit între prestatorul de servicii de plată al plătitorului și cel al beneficiarului pentru fiecare operațiune de debitare directă;
14. „debitare directă” înseamnă un serviciu de plată pentru debitarea contului de plăți al plătitorului, în cazul în care o operațiune de plată este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțământului acordat de către plătitor beneficiarului plății, prestatorului de servicii de plată al plătitorului sau propriului prestator de servicii de plată al beneficiarului plății;

⁽¹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 267, 10.10.2009, p. 7.

⁽³⁾ JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

▼B

15. „schemă de debitare directă” înseamnă un set comun de norme, practici și standarde convenite între prestatorii de servicii de plată pentru efectuarea operațiunilor de debitare directă.

*Articolul 3***Comisioane pentru plățile transfrontaliere și plățile naționale corespunzătoare****▼M1**

(1) Comisioanele percepute de un prestator de servicii de plată de la un utilizator de servicii de plată pentru plățile transfrontaliere sunt identice cu comisioanele percepute de acel prestator de servicii de plată de la utilizatorii de servicii de plată pentru plățile naționale corespunzătoare de aceeași valoare și în aceeași monedă.

▼B

(2) La evaluarea nivelului comisioanelor pentru o plată transfrontalieră, în scopul respectării dispozițiilor de la alineatul (1), prestatorul serviciilor de plată identifică plata națională corespunzătoare.

Autoritățile competente emit orientări în vederea identificării plăților naționale corespunzătoare atunci când consideră că este necesar. Autoritățile competente cooperează în mod activ în cadrul Comitetului de plăți instituit în conformitate cu articolul 85 alineatul (1) din Directiva 2007/64/CE pentru a asigura consecvența orientărilor în ceea ce privește plățile naționale corespunzătoare.

(3) În cazul în care un stat membru a notificat decizia sa de a extinde aplicarea prezentului regulament la moneda sa națională în conformitate cu articolul 14, o plată națională care este efectuată în moneda statului membru în cauză poate fi considerată a corespunde unei plăți transfrontaliere care este efectuată în euro.

(4) Prezentul regulament nu se aplică comisioanelor de conversie monetară.

*Articolul 4***Măsuri pentru facilitarea automatizării plăților**

(1) Dacă este cazul, prestatorul serviciilor de plată comunică utilizatorului serviciilor de plată codul IBAN al utilizatorului serviciilor de plată și codul BIC al prestatorului serviciilor de plată.

În plus, dacă este cazul, prestatorul serviciilor de plată indică codul IBAN al utilizatorului serviciilor de plată și codul BIC al prestatorului serviciilor de plată în extrasele de cont sau într-o anexă la acestea.

Prestatorul serviciilor de plată furnizează informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat utilizatorului serviciilor de plată fără plata unor comisioane.

▼M1

▼ M1

(3) Prestatorul serviciilor de plată poate aplica utilizatorului serviciilor de plată comisioane suplimentare față de cele aplicate în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) în cazul în care utilizatorul în cauză dă instrucțiuni prestatorului de servicii de plată să efectueze operațiunea de plată transfrontalieră fără a comunica IBAN-ul și, atunci când este cazul și se cere în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 ⁽¹⁾, BIC-ul corespunzător ale contului de plăți din celălalt stat membru. Aceste comisioane sunt adecvate și reflectă costurile respective. Ele sunt convenite între prestatorul serviciilor de plată și utilizatorul serviciilor de plată. Prestatorul serviciilor de plată informează utilizatorul serviciilor de plată cu privire la cuantumul comisioanelor suplimentare în timp util, înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să fie supus obligațiilor care decurg dintr-un astfel de acord.

▼ B

(4) Dacă este cazul cu privire la natura operațiunii de plată în cauză, un furnizor de bunuri și servicii care acceptă plățile acoperite de prezentul regulament comunică clienților săi codul său IBAN și codul BIC al prestatorului său de servicii de plată pentru toate facturile de bunuri și servicii în Comunitate.

*Articolul 5***Obligațiile de raportare a balanțelor de plăți****▼ M1**

(1) Începând cu 1 februarie 2016, statele membre elimină obligațiile naționale de raportare pe bază de decontări ale prestatorilor serviciilor de plată pentru statistica balanțelor de plăți aferente operațiunilor de plată ale clienților lor.

▼ B

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), statele membre pot continua să colecteze date cumulative sau alte informații relevante disponibile imediat, cu condiția ca această colectare să nu aibă niciun impact asupra procesării automatizate a plăților și să poată fi automatizată complet de către prestatorii serviciilor de plată.

*Articolul 6***Comisionul interschimb pentru operațiunile transfrontaliere de debitare directă**

În absența oricărui acord bilateral între prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății și cel al plătitorului, se aplică un comision interschimb multilateral de 0,088 EUR, care poate fi plătit de prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății către prestatorul serviciilor de plată al plătitorului pentru fiecare operațiune de debitare directă transfrontalieră efectuată înainte de 1 noiembrie 2012, cu excepția cazului în care între prestatorii de servicii de plată în cauză a fost convenit un comision interschimb multilateral mai mic.

⁽¹⁾ JO L 94, 30.3.2012, p. 22.

▼B*Articolul 7***Comisionul interbancar pentru operațiunile naționale de debitare directă**

(1) Fără a aduce atingere alineatelor (2) și (3), în cazul în care se aplică un comision interschimb multilateral sau altă remunerație agreată pentru o operațiune națională de debitare directă efectuată înainte de 1 noiembrie 2009, între prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății și cel al plătitorului, acest comision interschimb multilateral sau altă remunerație agreată se aplică pentru orice operațiune națională de debitare directă efectuată înainte de ►**M1** 1 februarie 2017 ◀.

(2) În cazul în care acest comision interschimb multilateral sau altă remunerație agreată suferă o reducere sau este eliminat(ă) înainte de ►**M1** 1 februarie 2017 ◀, această reducere sau eliminare se aplică oricărei operațiuni naționale de debitare directă efectuată înainte de această dată.

(3) În cazul în care între prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății și cel al plătitorului există un acord bilateral referitor la o operațiune națională de debitare directă, alineatele (1) și (2) nu se aplică operațiunilor naționale de debitare directă efectuate înainte de ►**M1** 1 februarie 2017 ◀.

▼M1**▼B***Articolul 9***Autorități competente**

Statele membre desemnează autoritățile competente responsabile cu asigurarea respectării prezentului regulament.

Statele membre informează Comisia cu privire la autoritățile competente respective până la 29 aprilie 2010. Acestea informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară care are legătură cu autoritățile respective.

Statele membre pot desemna organisme existente să acționeze ca autorități competente.

Statele membre solicită autorităților competente să monitorizeze în mod eficient conformitatea cu prezentul regulament și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea acestuia.

*Articolul 10***Proceduri de reclamație pentru presupuse încălcări ale prezentului regulament**

(1) Statele membre instituie proceduri care permit utilizatorilor serviciilor de plată și altor părți interesate să depună reclamații la autoritățile competente cu privire la presupuse încălcări ale prezentului regulament de către prestatori ai serviciilor de plată.

În acest scop, statele membre pot folosi sau extinde procedurile existente.

(2) Dacă este cazul și fără a aduce atingere dreptului de a deferi o cauză justiției în conformitate cu dreptul național procedural, autoritățile competente informează partea care a formulat reclamația despre existența procedurilor extrajudiciare de reclamație și de recurs instituite în conformitate cu articolul 11.

▼B*Articolul 11***Proceduri extrajudiciare de reclamație și de recurs**

(1) Statele membre stabilesc proceduri extrajudiciare adecvate și eficiente de reclamație și de recurs în vederea soluționării litigiilor în legătură cu drepturile și obligațiile ce decurg din prezentul regulament între utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii lor de servicii de plată. În acest sens, statele membre desemnează organisme existente, dacă este cazul, sau instituie noi organisme.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la organismele respective până la 29 aprilie 2010. Acestea informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară care are legătură cu organismele respective.

(3) Statele membre pot prevedea ca prezentul articol să se aplice numai utilizatorilor serviciilor de plată care au calitatea de consumatori sau de microîntreprinderi. În acest caz, statele membre informează Comisia în consecință.

*Articolul 12***Cooperarea transfrontalieră**

Autoritățile competente și organismele responsabile pentru procedurile extrajudiciare de reclamație și de recurs din diferite state membre, menționate în articolele 9 și 11, cooperează activ și cu promptitudine pentru soluționarea litigiilor transfrontaliere. Statele membre asigură existența unei astfel de cooperări.

*Articolul 13***Sancțiuni**

Fără a aduce atingere articolului 17, statele membre stabilesc, până la 1 iunie 2010, regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt aplicate. Astfel de sancțiuni trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre informează Comisia în legătură cu dispozițiile menționate până la 29 octombrie 2010 și îi comunică fără întârziere orice modificare ulterioară adusă acestora.

*Articolul 14***Aplicarea la alte monede decât euro**

(1) Un stat membru a cărui monedă nu este euro și care decide să extindă aplicarea prezentului regulament, cu excepția articolelor 6, 7 și 8, la moneda sa națională informează Comisia în consecință. Notificarea respectivă este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Extinderea aplicării prezentului regulament intră în vigoare la 14 zile de la publicarea menționată.

(2) Un stat membru a cărui monedă națională nu este euro și care decide să extindă aplicarea articolelor 6, 7 sau 8 sau a oricărei combinații a acestora la moneda sa națională informează Comisia în consecință. Notificarea respectivă este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Extinderea aplicării articolelor 6, 7 sau 8 intră în vigoare la 14 zile de la publicarea menționată.

▼B

(3) Statelor membre care, la 29 octombrie 2009, au îndeplinit deja procedura de notificare conform articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 2560/2001 nu li se mai solicită să trimită notificarea menționată în alineatul (1) al prezentului articol.

▼M2*Articolul 15***Revizuire**

(1) Până la 19 aprilie 2022, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, BCE și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea și impactul prezentului regulament, care va cuprinde, în special:

- (a) o evaluare a modului în care prestatorii de servicii de plată aplică articolul 3 din prezentul regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/518 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;
- (b) o evaluare a evoluției volumelor și comisioanelor pentru plățile naționale și transfrontaliere efectuate în monedele naționale ale statelor membre și în euro de la adoptarea Regulamentului (UE) 2019/518;
- (c) o evaluare a impactului articolului 3 din prezentul regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/518, asupra evoluției comisioanelor de conversie monetară și a altor taxe legate de serviciile de plată, atât pentru plătitori, cât și pentru beneficiarii plății;
- (d) o evaluare a impactului estimat al modificării articolului 3 alineatul (1) din prezentul regulament, pentru a acoperi toate monedele statelor membre;
- (e) o evaluare a modului în care prestatorii de servicii de conversie monetară aplică cerințele în materie de informații prevăzute la articolele 3a și 3b din prezentul regulament și legislația națională de punere în aplicare a articolului 45 alineatul (1), a articolului 52 punctul 3 și a articolului 59 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/2366, precum și privind măsura în care aceste norme au îmbunătățit transparența comisioanelor de conversie monetară;
- (f) o evaluare a măsurii în care prestatorii de servicii de conversie monetară s-au confruntat, dacă este cazul, cu dificultăți în aplicarea practică a articolelor 3a și 3b din prezentul regulament și a legislației naționale de punere în aplicare a articolului 45 alineatul (1), a articolului 52 punctul 3 și a articolului 59 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/2366;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/518 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 în ceea ce privește anumite comisioane pentru plățile transfrontaliere efectuate în interiorul Uniunii și comisioanele de conversie monetară (JO L 91, 29.3.2019, p. 36).

▼ M2

- (g) o analiză costuri-beneficii a canalelor și a tehnologiilor de comunicare care sunt utilizate de către prestatorii de servicii de conversie monetară sau care sunt disponibile pentru aceștia și care poate îmbunătăți în continuare transparența comisioanelor de conversie monetară, inclusiv o evaluare a existenței anumitor canale pe care prestatorii de servicii de plată ar trebui să fie obligați să le ofere pentru transmiterea informațiilor menționate la articolul 3a; analiza respectivă include, de asemenea, o evaluare a fezabilității tehnice a comunicării simultane a informațiilor prevăzute la articolul 3a alineatele (1) și (3) din prezentul regulament, înainte de inițierea fiecărei operațiuni, pentru toate opțiunile de conversie monetară disponibile la un bancomat sau la punctul de vânzare;
- (h) o analiză cost-beneficiu a introducerii posibilității ca plătitorii să blocheze opțiunea de conversie monetară oferită de o altă parte decât prestatorul de servicii de plată al plătitorului la un bancomat sau la punctul de vânzare și să își schimbe preferințele în această privință;
- (i) o analiză cost-beneficiu a introducerii unei cerințe pentru prestatorul de servicii de plată al plătitorului de a aplica, în momentul în care furnizează servicii de conversie monetară în legătură cu o operațiune de plată individuală, rata de conversie monetară aplicabilă în momentul inițierii operațiunii la compensarea și decontarea operațiunii.
- (2) Raportul menționat la alineatul (1) din prezentul articol acoperă cel puțin perioada cuprinsă între 15 decembrie 2019 și 19 octombrie 2021. Acesta ia în considerare particularitățile diferitelor operațiuni de plată, identificând, în special, operațiunile inițiate la un bancomat și la punctul de vânzare.
- În vederea pregătirii raportului său, Comisia poate utiliza datele colectate de statele membre în legătură cu alineatul (1).

▼ B*Articolul 16***Abrogare**

Regulamentul (CE) nr. 2560/2001 se abrogă de la 1 noiembrie 2009.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

*Articolul 17***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 noiembrie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.